

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów:

- (1) Zarzut pierwszy, dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i prawnych w zakresie, w jakim Komisja uznała, że rząd portugalski powinien był zastosować system wniosków geoprzestrzennych przed kampanią w 2015 r. – naruszenie art. 17 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/14⁽¹⁾ i art. 72 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ w zakresie, w jakim Komisja wyszła z błędnego założenia i popełniła błąd w ustaleniach faktycznych i prawnych, stwierdzając, że organy portugalskie nie dokonały należytej oceny kwot wyłaconych w latach kampanii 2016–2019, stwarzając tym samym ryzyko dla funduszu.
- (2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności rozumianej jako zasada adekwatności oraz zasady konieczności lub zasady zerowego salda przy „obliczaniu korekty finansowej”, a także naruszenia zasady lojalnej współpracy – naruszenie art. 5 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) ze względu na to, że Komisja zastosowała korektę ryczałtową wykraczającą poza cele określone w przepisach i nie uwzględniła uzasadnionego obliczenia przedstawionego przez organy krajowe, przeprowadzonego i ustalonego zgodnie z wytycznymi Komisji.
- (3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia oraz naruszenia zasady proporcjonalności – naruszenie art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i art. 5 TUE ze względu na to, że organy krajowe zidentyfikowały płatności, których dotyczy zarzucana nieprawidłowość, jako płatności dokonane w odniesieniu do lat budżetowych 2016 i 2017, po wejściu w życie rozporządzenia zbiorczego w dniu 1 stycznia 2018 r., oraz że w tym zakresie całkowita kwota 31 843 249,44 EUR zaproponowana przez organy krajowe znacznie różni się od wartości korekty finansowej zastosowanej przez Komisję.
- (4) Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia – naruszenie ratio legis i celu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014⁽³⁾ w zakresie, w jakim powiadomienie Komisji zostało w sposób niedokładny uzasadnione w odniesieniu do ludności osiedlonej na 12 % i 66 % obszaru kwalifikującego się do klasycznych kontroli na miejscu i kontroli przy zastosowaniu teledetekcji, na podstawie których dokonano ekstrapolacji danych dotyczących ryzyka dla funduszu i odpowiedniej korekty finansowej.
- (5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności – naruszenie art. 5 TUE w zakresie, w jakim kwota ustalona przez Komisję w celu obliczenia ryzyka dla funduszy w odniesieniu do lat kampanii 2016–2019 jest nadmierna, w związku z czym kwoty wyłączone z finansowania są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro.

**Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2022 r. – Deutsche Glasfaser Wholesale / EUIPO – O2
Worldwide (brightblue)**

(Sprawa T-516/22)

(2022/C 398/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Glasfaser Wholesale GmbH (Borken, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Doepner-Thiele i U. Kelp)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: O2 Worldwide Ltd (Cambridge, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy brightblue – zgłoszenie nr 17 913 265

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2022 r. w sprawie R 0024/2022-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 i art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2022 r. – GKP/EUIPO – Cristalfarma (TIARA RUBIS)

(Sprawa T-518/22)

(2022/C 398/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: GKP GmbH (Ehrenhausen an der Weinstraße, Austria) (przedstawiciel: adwokat I. Hödl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Cristalfarma Srl (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TIARA RUBIS” – zgłoszenie nr 18 205 571

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2022 r. w sprawie R 1878/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 2 sentencji zaskarżonej decyzji;